

Τριώδιον

Τῇ Παρασκευῇ Πρὸ τῶν Βαΐων εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΗ
Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας
Πρὸ τῶν Βαΐων 2019

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευς τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Τοῦ Τριωδίου.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὴν ψυχωφελῇ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Τὴν ψυχωφελῇ, πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἀγίαν ἑβδομάδα τοῦ Πάθους σου, αἰτοῦμεν κατιδεῖν Φιλάνθρωπε, τοῦ δοξάσαι ἐν αὐτῇ τὰ

μεγαλεῖά σου, καὶ τὴν ἄφατον δι' ἡμᾶς οἰκονομίαν σου, ὁμοφρόνως μελωδοῦντες, Κύριε δόξα σοι.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ αἰτήσασθε ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, πλήθος οἰκτιρμῶν, καὶ τὸν ἰλασμόν, τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Του Λαζάρου.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Ἰδιόμελον Α'. Ἦχος πλ. β'.

Γεννηθῆτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνῶμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθὼν δὲ ὁ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῇ αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῇρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον Α'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, ὁ μέλλων γνῶμη τάφον οἰκεῖν, ἐπηρώτας· Ποῦ τεθείκατε αὐτόν, μαθὼν δὲ ὁ οὐκ ἠγνόεις, ἐφώνεις ὃν ἐπόθεις· Λάζαρε δεῦρο ἔξω, καὶ ἐπήκουσεν ὁ ἄπνους, τῷ πνοῇ αὐτῷ διδόντι, σοὶ τῷ Σωτῇρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰδιόμελον Β'. Ἦχος πλ. β'.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου. Ἦλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου,
ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ
φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον
ἡγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος
ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε
χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν,
καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο
συμφωνία· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον Β'. Ἦχος πλ. β'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός· ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Κύριε, ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ τετραήμερου,
ἐπὶ τὸ μνήμα ἦλθες Λαζάρου, καὶ ἐπὶ
φίλῳ δάκρυα ῥάνας, νεκρὸν τετραήμερον
ἡγειρας, ὁ στάχυς τῆς ζωῆς· διὸ θάνατος
ἐδέθη φωνῇ, τὰ σπάργανα ἐλύθη χερσί· τότε
χαρᾶς ἐπληροῦτο, τὸ στίφος τῶν Μαθητῶν,
καὶ μία παρὰ πάντων, ἐλειτουργεῖτο
συμφωνία· Εὐλογημένος εἰ Σωτὴρ, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Ἰδιόμελον Γ'. Ἦχος πλ. β'.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Κύριε, ἡ φωνὴ σου κατέλυσε, τοῦ Ἰδοῦ
τὰ βασίλεια, καὶ ὁ λόγος τῆς ἐξουσίας σου,
ἡγειρεν ἐκ τάφου τετραήμερον, καὶ γέγονεν
ὁ Λάζαρος, τῆς παλιγγενεσίας, προοίμιον
σωτήριον. Πάντα δυνατά σοι Δέσποτα, τῷ

πάντων Βασιλεῖ, δώρησαι τοῖς δούλοις σου,
ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἰδιόμελον Δ'. Ἦχος πλ. β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κύριε, πιστῶσαι θέλων τοὺς Μαθητάς
σου, τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἐγερσιν, ἐν
τῷ μνήματι Λαζάρου παραγέγονας,
καὶ φωνήσαντός σου τοῦτον, ὁ Ἄιδης
ἐσκυλεύθη, καὶ ἀπέλυσε τὸν τετραήμερον,
βοῶντά σοι· Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Ἰδιόμελον Ε'. Ἦχος πλ. β'.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Κύριε, παραλαμβάνων τοὺς Μαθητάς
σου, ἐν Βηθανίᾳ παρεγένου, ἵνα ἐγείρης
τὸν Λάζαρον, καὶ δακρύσας ἐπ' αὐτόν,
νόμῳ φύσεως ἀνθρωπίνης, ὡς Θεός, τοῦτον
τετραήμερον ἡγειρας, καὶ ἐβόα σοι Σωτὴρ·
Εὐλογημένε Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου ὁ Σωτὴρ
ἡμῶν, καὶ φωνήσας τὸν νεκρὸν, ὡς ἐξ ὕπνου
ἐξανέστησας, ἀπεσεύσατο τὴν φθορὰν τῆς
ἀφθαρσίας τῷ πνεύματι, καὶ συνεξῆλθε τῷ
λόγῳ, δεδεμένος κειρίαις. Πάντα δύνασαι,
πάντα σοι δουλεύει Φιλάνθρωπε, πάντα σοι
ὑποτέτακται, Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ψυχωφελῇ πληρώσαντες
Τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν· Χαίροις
πόλις Βηθανία, πατρὶς ἡ τοῦ Λαζάρου,
χαίρετε Μάρθα καὶ Μαρία, αἱ τούτου

ἀδελφαί, αὐριον Χριστός παραγίνεται,
ζωῶσαι ῥήματι, τὸν τεθνεῶτα ἀδελφόν· οὗ
φωνῆς ἀκούσας, ὁ πικρὸς καὶ ἀκόρεστος
Ἄιδης, φόβῳ τρομάξας, καὶ μέγα
στενάξας, ἀπολύσει Λάζαρον, κειρίαις
ἐσφιγμένον, οὗ τῷ θαύματι, δῆμος Ἑβραίων
ἐκπλαγείς, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων,
αὐτῷ προσυπαντήσουσι, καὶ ὀφθήσονται
εὐφημοῦντες παῖδες, ὃν φθονοῦσι πατέρες.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι
Κυρίου, Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ
Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν
πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱέ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε
δοξάζει.

Τὰ Ἀναγνώσματα

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐσπέρας...

Τοῦ Τριωδίου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ψαλμὸς ΡΚΓ' (123).

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου.

*Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ.*

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΜΘ', 33 - Ν', 26

Κατέπαυσεν Ἰακώβ, ἐπιτάσσων τοῖς
υἱοῖς αὐτοῦ, καὶ ἐξάρας τοὺς πόδας αὐτοῦ
ἐπὶ τὴν κλίνην, ἐξέλιπε, καὶ προσετέθη
πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐπιπεσὼν
Ἰωσήφ ἐπὶ πρόσωπον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ,
ἔκλαυσε πικρῶς ἐπ' αὐτῷ, καὶ ἐφίλησεν
αὐτόν. Καὶ προσέταξεν, Ἰωσήφ τοῖς παισὶν
αὐτοῦ τοῖς ἐνταφιασταῖς, ἐνταφιάσαι
τὸν πατέρα αὐτοῦ· καὶ ἐνεταφίασαν οἱ
ἐνταφιασταὶ τὸν Ἰσραήλ. Καὶ ἐπλήρωσαν
αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἡμέρας· οὕτω γὰρ
καταριθμοῦνται αἱ ἡμέραι τῆς ταφῆς, καὶ
ἐπένθησεν αὐτὸν Αἴγυπτος ἐβδομήκοντα
ἡμέρας. Ἐπεὶ δὲ παρῆλθον αἱ ἡμέραι τοῦ
πένθους, ἐλάλησεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς
δυνάστας Φαραώ, λέγων· Εἰ εὖρον χάριν
ἐναντίον ὑμῖν, λαλήσατε περὶ ἐμοῦ εἰς τὰ
ῥῶτα Φαραώ, λέγοντες· Ὁ πατήρ μου ὥρκισέ
με, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων·
Ἐν τῷ μνημείῳ, ὃ ὥρυξα ἐμαυτῷ ἐν γῇ
Χαναάν, ἐκεῖ με θάψεις. Νῦν οὖν ἀναβάς,
θάψω τὸν πατέρα μου, καὶ ἐπανελεύσομαι.
Εἶπον οὖν τῷ Φαραώ, κατὰ τὰ εἰρημένα
ὑπὸ τοῦ Ἰωσήφ. Καὶ εἶπε Φαραώ τῷ Ἰωσήφ·
Ἀνάβηθι, θάψον τὸν πατέρα σου, καθάπερ
ὥρκισέ σε. Καὶ ἀνέβη Ἰωσήφ θάψαι τὸν
πατέρα αὐτοῦ, καὶ συνανέβησαν μετ'
αὐτοῦ πάντες οἱ παῖδες Φαραώ, καὶ οἱ
πρεσβύτεροι τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ πάντες
οἱ πρεσβύτεροι γῆς Αἰγύπτου, καὶ πᾶσα
ἡ παροικία Ἰωσήφ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ,
καὶ πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ αὐτοῦ, καὶ
τὴν συγγένειαν αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα,
καὶ τοὺς βόας ὑπελείποντο ἐν γῇ Γεσέμ.
Καὶ συνανέβησαν μετ' αὐτοῦ ἄρματα, καὶ
ἵππεις, καὶ ἐγένετο ἡ παρεμβολὴ μεγάλη

σφόδρα. Καὶ παρεγένοντο εἰς ἄλωνα Ἀτάδ, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκόψαντο αὐτὸν κοπετὸν μέγαν, καὶ ἰσχυρὸν σφόδρα, καὶ ἐποίησε τὸ πένθος τῷ πατρὶ αὐτοῦ ἑπτὰ ἡμέρας. Καὶ εἶδον οἱ κάτοικοι τῆς γῆς Χαναάν τὸ πένθος ἐπὶ ἄλωνι Ἀτάδ, καὶ εἶπον· Πένθος μέγα τοῦτό ἐστὶ τοῖς Αἰγυπτίοις· διὰ τοῦτο ἐκάλεσαν τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Πένθος Αἰγύπτου, ὃ ἐστὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἐποίησαν αὐτῷ οὕτως οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καθὼς ἐνετείλατο αὐτοῖς, καὶ ἀνέλαβον αὐτὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ εἰς γῆν Χαναάν, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν εἰς τὸ σπήλαιον τὸ διπλοῦν, ὃ ἐκτήσατο Ἀβραάμ τὸ σπήλαιον ἐν κτήσει μνημείου, παρὰ Ἐφρών τοῦ Χετταίου, κατέναντι Μαμβορῆ. Καὶ ὑπέστρεψεν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ συναναβάντες θάψαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ, ὅτι τέθνηκεν ὁ πατήρ αὐτῶν, εἶπον· Μήποτε μνησικακήσῃ ἡμῖν Ἰωσήφ, καὶ ἀνταπόδομα ἀνταποδῶ ἡμῖν πάντα τὰ κακά, ἃ ἐνεδειξάμεθα αὐτῷ, καὶ παραγενόμενοι πρὸς Ἰωσήφ, εἶπον· Ὁ πατήρ σου ὥρकिσε πρὸ τοῦ τελευτῆσαι αὐτόν, λέγων. Οὕτως εἶπατε Ἰωσήφ· Ἄφες αὐτοῖς τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀμαρτίαν αὐτῶν, ὅτι πονηρὰ σοι ἐνεδείξαντο, καὶ νῦν δέξαι τὴν ἀδικίαν τῶν θεραπόντων τοῦ Θεοῦ τοῦ πατρός σου. Καὶ ἔκλαυσεν Ἰωσήφ, λαλοῦντων αὐτῶν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἐλθόντες πρὸς αὐτόν, εἶπον· Ἴδε, ἡμεῖς σοι οἰκέται. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰωσήφ· Μὴ φοβείσθε· τοῦ γὰρ Θεοῦ εἰμι ἐγώ, ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε κατ' ἐμοῦ εἰς πονηρὰ, ὁ δὲ Θεὸς ἐβουλεύσατο περὶ ἐμοῦ εἰς ἀγαθὰ, ὅπως ἂν γενηθῇ ὡς σήμερον, καὶ ἵνα τραφῇ λαὸς πολὺς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ φοβείσθε,

ἐγὼ διαθρέψω ὑμᾶς, καὶ τὰς οἰκίας ὑμῶν, καὶ παρεκάλεσεν αὐτούς, καὶ ἐλάλησεν αὐτῶν εἰς τὴν καρδίαν. Καὶ κατώκησεν Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, αὐτὸς καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ παροικία τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ ἔζησεν Ἰωσήφ ἔτη ἑκατὸν δέκα. Καὶ εἶδεν Ἰωσήφ Ἐφραὶμ παιδία, ἕως τρίτης γενεᾶς, καὶ οἱ υἱοὶ Μαχείρ τοῦ υἱοῦ Μανασσῆ ἐτέχθησαν ἐπὶ μηρῶν Ἰωσήφ. Καὶ εἶπεν Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐγὼ ἀποθνήσκω, ἐπισκοπῇ δὲ ἐπισκέψεται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνάξει ὑμᾶς ἐκ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν Ἀβραάμ, Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ. Καὶ ὥρकिσεν Ἰωσήφ, τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ λέγων· Ἐν τῇ ἐπισκοπῇ, ἣ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς, καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστᾶ μου ἐντεῦθεν μεθ' ὑμῶν. Καὶ ἐτελεύτησεν Ἰωσήφ ἐτῶν ἑκατὸν δέκα, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν τῇ σορῷ ἐν Αἰγύπτῳ.

Προκείμενον. ᾠδὴ δ'.

Ψαλμὸς ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον ὡς ὄρος Σιών.
Οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

(ἐμμελῶς)

Κέλευσον.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ

Σοφία. Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κεφ. ΛΑ', 8-31

Υἱέ, ἄνοιγε σὸν στόμα λόγῳ Θεοῦ, καὶ
κρίνε πάντα ὑγιῶς. Ἄνοιγε σὸν στόμα,

καὶ κρίνε δικάίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῇ. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὐρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη, θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἢ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἢ τοιαύτη καλῶν σκύλων οὐκ ἀπορήσει· ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τὸν βίον. Μηρυομένη ἔρια καὶ λῖνον, ἐποίησεν εὐχρηστα ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὥσεί ναὺς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὐτῆς τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ ἔργα ταῖς θεραπαίνας, θεωρήσασα γεώργιον, ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ τῶν καρπῶν τῶν χειρῶν αὐτῆς κατεφύτευσε κτῆμα. Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὀσφὺν αὐτῆς, ἤρεισε τοὺς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον. Ἐγεύσατο, ὅτι καλόν ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τὴν νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακτον. Χεῖρας αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, οὐ φροντίζει τῶν ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν που χρονίζῃ· πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῇ ἐνδεδυμένοι εἰσὶ. Διττὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσου καὶ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα, περιβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν πρεσβυτέρων καὶ κατοίκων τῆς γῆς. Σινδόνας ἐποίησε, καὶ ἀπέδοτο τοῖς Φοίνιξι, καὶ περιζώματα τοῖς Χαναanaίοις. Ἰσχὺν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, καὶ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις. Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως καὶ ἐννόμως, καὶ τάξιν ἐστείλατο, τῇ γλώσσει αὐτῆς. Στεναὶ διατριβαὶ οἰκῶν αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ οὐκ ἔφαγεν. Ἀνέστησε τὰ τέκνα

αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν. Πολλαὶ θυγατέρες ἐποίησαν δύναμιν, πολλὰ ἐκτήσαντο πλοῦτον, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, καὶ ὑπερῆρας πάσας. Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, καὶ μάταιον κάλλος γυναικὸς οὐκ ἔστιν ἐν σοί· γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖτω. Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

(Go back to the Presanctified Liturgy booklet.)